

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2808/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 203/19 од 10.01.2020. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 203/19 од 10.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 4/19 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 221.915,79 динара са законском затезном каматом од 15.01.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 203/19 од 10.01.2020. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Чачку Ст 4/2010 исплати потраживање чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 15.05.2007. године у износу од 221.915,79 динара, са законском затезном каматом од 15.01.2019. године као дана подношења тужбе до исплате, на терет будућих средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 15.01.2019. године, са захтевом за накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у износу од 221.915,79 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а одредбом члана 479. став 6. тог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужене недозвољена применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП. Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић